

БЕЗ ВИНА

Когато очите ти отдавна са изтекли от
толкова
копнежи и любов
през листата на дърветата
недей ме пита
зашо закъснях - няма да мага да ти отговоря
зnam само че нощта отдавна мина
и сега е утро
да ти кажа ли истината
не ще я разбереш
призоваха ме
помолиха ме
викаха ме
паднаха на колене пред мен
стотици хиляди пъти
остани с нас
листата ми казаха
и аз
останах.

СРЕД ХЪЛМОВЕТЕ

Тук сред тези твои хълмове никой не
заспива
тук, на твойто място, нощта се сменя с ден
и времето е концерт на симфонии
изкусните певци са скучени на сред полето
и нежният спектакъл започва сред
щурците.

Тук, на твойто място, е зелено и е Есен
и сякаш чуваш как чаровница Гора
те вика
и сякаш се превръщам аз във малко диво конче
дошло да пийне от извора жарава живе
с конята тайно топуркащи във полет
и мъката се сменя с песен
и поезия, тогава душата моя босонога
изтичва в чистотата на гората
с разперени крила
отпивайки в зората
от дивите цветя росата в техните листа
тук, в твойто място, е така красиво,
като във приказка,
тук, в твойто място, стои и замък,
и времето не съществува вече
тук, в твойто място, има толкова светлина
тук, в твойто място, е Всичко
и това Всичко
е
Живот.

КОПНЕЖ

Сега тревата мирише на сено и
сеното ме захвърля
в тъй съкровения копнеж
мечтан понякога
да спя спокойно цяла нощ
бос и необръснат
в селце планинско
забравил за света
в купа сено, о, Господи

Познавам аз копнежа мой
бълбукащ и кипящ във мен
и всяка Есен
виждам тревни остриета да се превръщат в
диви цветове
и да ме примамват
и да ме очакват отвъд всяко време
а селото ми се изплаква през нощта
отвънка там във планината
сеното сякаш рана става
кървяща наг цялото ми тяло
зашо се носи всичко през света
и туй сено е с толкова трева
зашо не мага да заспя
бос, необръснат
в това сено, което ме очаква
като легло за цяла нощ
о, как сега тревата мирише на сено.

11

СБОГУВАНЕ

Някога ти казах
че това може да пречупи
крайчето на синьото крило
на сърцето още скрито
в сърцевината на планината
и внезапно да избухне
онзи вятър
от грибите на всички коне
отнасяйки със себе си завинаги очите ми...

